

Arrest

nr. 273 389 van 30 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Pegasuslaan 5
1831 DIEGEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 16 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. HENDRICKX en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 9 maart 2020, diende op 11 maart 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 25 november 2021 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die is gemotiveerd als volgt:

“Asielaanvraag: 11/03/2020

Overdracht CGVS: 04/03/2021

U had een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 25 augustus 2021, van 8u56 tot 12u56. U werd bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. Het persoonlijk onderhoud werd bijgewoond door meester BAUDOT, Caroline, loco meester HENDRICKX, Annick.

A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Kurto in het district Wajid van de provincie Bakool. U bent een soennitische moslim en een lid van de Hareen, subclan van de Rahanweyn.

Van zodra Al-Shabaab aan de macht kwam in Kurto, begonnen ze uw man A.M.A. telefonisch te bedreigen. Ze verdachten hem van spionage omdat hij werkte als chauffeur met een minibus op de weg tussen Wajid en Baydhabo. Ondanks de bedreigingen bleef uw man zijn beroep uitoefenen. Op een dag in de maand ramadan van 2018 pleegde Al-Shabaab een bomaanslag op zijn auto, waarbij hij gewond raakte. Hij bracht hierna lange tijd in het ziekenhuis door. Toen hij tegen het einde van 2018 terug thuis woonde, zijn mannen van Al-Shabaab op een nacht jullie huis binnen gevallen omdat ze hem wilden vermoorden. Uw man is toen gevlucht door de achterdeur en u werd geslagen en bedreigd. U hebt uw man sindsdien niet meer gezien of gehoord.

Drie nachten later kwam Al-Shabaab opnieuw naar uw huis en wilden ze uw dochters meenemen. U weigerde en bent daarna meteen naar het buurdorp Goof Gaduud gevlucht, waar u twee maanden bij uw oom verbleef.

Hierna vluchtte u via Baydhabo naar Mogadishu, waar u drie dagen verbleef. Op 1 februari 2019 vertrok u uit Mogadishu. Op 9 maart 2020 kwam u in België aan met uw kinderen A.M.M., As.A.M., S.A.M. B.A.M., Ah.A.M., Ay.A.M. en Su.A.M. Op 11 maart 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

Tijdens het jaar dat u onderweg was, werd uw broer B. door Al Shabaab gedood in Kurto omdat hij voor het telefoonbedrijf Hormud werkte.

In het kader van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een medisch attest op uw naam dd. 28.09.2020 waaruit blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking type 2 hebt ondergaan; een medisch attest op naam van uw dochter Su. dd. 28.09.2020 waaruit blijkt dat zij vrouwelijke genitale verminking type 1 heeft ondergaan; een medisch attest op naam van uw dochter S. dd. 20.08.2021 waaruit blijkt dat zij geen vrouwelijke genitale verminking heeft ondergaan; een medisch attest op naam van uw dochter As. dd. 20.08.2021 waaruit blijkt dat zij geen vrouwelijke genitale verminking heeft ondergaan; een ongedateerd medisch attest op naam van uw dochters S. en As. waaruit blijkt dat zij geen vrouwelijke genitale verminking hebben ondergaan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werden As.A.M. en S.A.M. er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. Hun namen komen namelijk uitdrukkelijk voor in het document "bijlage 26", ingeschreven op 11.03.2020. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 25 augustus 2021 vermeldde u het risico, wat hen betreft, op vrouwelijke genitale verminking.

Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is, afzonderlijke beslissingen voor u en voor uw dochters As. en S. te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 25.08.2021 (verder CGVS) p. 3-4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er wordt vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu wordt vastgesteld dat u geen zicht biedt op waar u de laatste jaren voor uw komst naar België hebt verbleven en wat uw verblijfs- en levensomstandigheden op die plaats(en) waren. Evenmin biedt u de Belgische asielinstanties zicht op het (familiale) netwerk dat er in uw hoofde bestaat en waar en in welke omstandigheden dat netwerk zich momenteel bevindt.

U hebt weliswaar een redelijke kennis van de lokale geografie en legt ook een gedegen kennis van de lokale clans aan de dag, maar uw kennis over de humanitaire en politieke situatie in uw regio is te beperkt en uw verklaringen over uw dagelijks leven zijn te weinig doorleefd om te concluderen dat u er recent voor uw komst naar Europa hebt verbleven.

Zo wordt ten eerste opgemerkt dat u niet op de hoogte bent van de belangrijke periodes van droogte en honger die uw regio de voorbije tien jaar hebben geteisterd. Gevraagd of er periodes van erge droogte zijn geweest in uw regio, verwijst u namelijk naar de droogte tijdens het regime van Siad Barre (zie CGVS, p. 15). Het regime van Siad Barre kwam echter al in 1991 ten val. Gevraagd of er later nog droogtes zijn geweest, stelt u dat het kleine droogtes waren (ibid.). Gevraagd hoe u die kleinere droogtes dan persoonlijk hebt ervaren, komt u niet verder dan te stellen dat jullie en andere mensen naar de kanten van Baydhabo zijn gevlucht terwijl u, toen aan het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd werd of u ooit elders dan in Kurto hebt verbleven, enkel verwijst naar uw verblijf in Goof Gaduud voorafgaand aan uw vertrek uit Somalië (zie CGVS, p. 5 en 15). Wanneer u daarna herhaaldelijk gevraagd wordt of er de laatste tien jaar ook ernstiger droogtes plaatsvonden, antwoordt u vaag en ontwijkend dat er droogte was tijdens jilaal, het droogteseizoen (ibid.). Gevraagd wanneer de ergste jilaal zich de laatste tien jaar voordeed, stelt u zich dit niet te herinneren (ibid.).

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat uw regio de voorbije tien jaar meermaals geteisterd werd door bijzonder ernstige periodes van droogte. Zo deed zich in 2011 een zeer ernstige periode van droogte voor in heel Somalië, die met name uw provincie, Bakool, bijzonder hard trof. Oogsten mislukten, de voedselprijzen stegen, waterbronnen droogden op en er waren uitbraken van ziektes als cholera, malaria en mazelen. Grote delen van de bevolking in uw regio raakten ernstig ondervoed en in september 2011 werd in uw provincie officieel de hongersnood uitgeroepen. Als gevolg van deze droogte en de daaropvolgende hongersnood trokken duizenden mensen weg uit uw provincie. Ook in 2016 en 2017 werd uw regio opnieuw bijzonder hard getroffen door een ernstige droogte, die opnieuw resulteerde

in ernstige voedselschaarste en vluchtelingenstromen. Als inwoner van een landbouwersdorp die zelf deels afhankelijk was van haar veestapel voor haar levensonderhoud, zelf landbouwgrond bezat en verschillende familieleden had, waaronder uw eigen moeder, die landbouwer waren, kan er redelijkerwijze worden verwacht dat u niet alleen op de hoogte bent van deze ernstige droogteperiodes en de gevolgen hiervan op de landbouw in uw regio, maar ook dat u op een doorleefde en gedetailleerde wijze kan vertellen over hoe u en uw familie deze periodes hebben beleefd. Het feit dat u dit niet kan en totaal onwetend blijkt over deze periodes ondermijnt dan ook in sterke mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u uw hele leven tot aan uw vertrek in 2020 in Kurto hebt gewoond.

Ook blijken uw verklaringen over de cholera-uitbraak die Somalië en ook uw regio in 2018 teisterde, niet doorleefd. Gevraagd of er in bepaalde periodes in uw regio veel mensen ziek werden, verklaart u dat er in het jaar voor uw verklaarde vertrek, dus in 2018, inderdaad veel mensen ziek geworden zijn (zie CGVS, p. 16). In die periode vond volgens onze informatie inderdaad één van de grootste cholera uitbraken in Somalië plaats. Wanneer er echter gevraagd wordt wat er gebeurde met de mensen die ziek werden, stelt u enkel dat ze ziek werden. Nog tweemaal gevraagd wat die mensen dan kregen en wat er dan gebeurde, blijft u herhalen dat ze ziek werden. Gevraagd hoe het zat met uw familie, verklaart u dat ze ook een beetje ziek werden en daarna genazen (ibid.). Indien u deze cholera uitbraak zelf hebt meegemaakt en er zelfs in uw familie mensen ziek werden, kan er echter van u worden verwacht dat u meer kan uitweiden over de symptomen en de behandeling van deze ziekte. Het feit dat u hierover zo beknopt blijft, geeft een ingestudeerde indruk aan uw verklaringen en doet vermoeden dat u deze cholera-uitbraak, in tegenstelling tot wat u beweert, niet van nabij hebt meegemaakt.

Bovendien zijn ook uw verklaringen over uw dagelijks leven onder Al Shabaab weinig doorleefd en gedetailleerd. Gevraagd wanneer Al Shabaab de macht nam, kunt u weliswaar stellen dat dit negen jaar geleden gebeurde maar als dan wordt gevraagd op welke manier de machtsovername is verlopen, antwoordt u vaagweg en ontwijkend dat ze aan de macht zijn en iedereen die daar woont naar hen moet luisteren (zie CGVS, p. 14). Gevraagd of er gevechten geweest zijn en nogmaals gepeild naar hoe de machtsovername toen is verlopen, komt u niet verder dan te stellen dat er mensen werden vermoord. Gevraagd wat er met hun komst dan veranderde in uw leven en dat van uw familieleden, antwoordt u louter in algemene termen dat het geen goed leven was sinds hun komst en dat vroeger mensen zonder schrik werkten maar dat met hun komst de bedreigingen zijn begonnen (ibid.). Als jonge vrouw van toen ongeveer 25 jaar oud mag er redelijkerwijze worden verwacht dat u meer doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen over de komst van Al Shabaab naar uw dorp en hoe hun komst een invloed had op uw persoonlijke leven, zeker aangezien u stelt dat de machtsovername gewelddadig is verlopen. Het feit dat uw verklaringen over de komst van Al-Shabaab naar uw dorp dermate beknopt en vaag zijn, doet vermoeden dat u niet in Kurto aanwezig was toen deze machtsovername geschiedde. Het gegeven dat u niet kunt vertellen hoe uw persoonlijke leven en dat van uw familieleden veranderde na hun komst, versterkt het vermoeden dat u niet in Kurto hebt verbleven toen Al Shabaab daar aan de macht was. Dit vermoeden wordt versterkt door uw verklaringen dat er recent geen hevige gevechten waren in uw buurt en dat er in uw regio geen AMISOM-soldaten aanwezig zijn, terwijl uit onze informatie blijkt dat AMISOM in de laatste jaren voor uw vertrek, in 2016 en 2017, wel degelijk hevig strijd heeft geleverd tegen Al-Shabaab in en rondom Goof Gaduud, een dorp in de buurt van Kurto waar uw oom woonde en waar u bovendien zelf twee maanden hebt verbleven voordat u Somalië verliet (zie CGVS, p. 5). Het gegeven dat u niet op de hoogte bent van de aanwezigheid van AMISOM in uw eigen regio en de gevechten die ze tegen Al Shabaab uitvoerden, doet verder twifelen aan uw verklaringen met betrekking tot uw recente herkomst uit het district Wajid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Kurto gelegen in de provincie Bakool.

Bovendien wordt getwijfeld aan uw verklaringen in verband met uw profiel als lid van een landbouwersfamilie en in verband met het netwerk dat er momenteel in uw hoofde bestaat in Somalië.

Zo stelt u, als antwoord op de vraag wat uw werk was in Kurto, aanvankelijk enkel dat u met het vee meeging toen u klein was (zie CGVS, p. 9). Ook blijkt u uw vertrek uit Somalië deels met de verkoop van uw overgebleven veestapel te hebben gefinancierd (zie CGVS, p. 11). Gevraagd om in detail te treden over uw werk met het vee, blijft u echter heel vaag en op de vlakte. U stelt hierover louter dat u met de schapen meeging naar het platteland om die te laten grazen (zie CGVS, p. 9). Gevraagd wat u deed als een schaaap ziek was, stelt u vreemd genoeg dat jullie niets deden (ibid.). Van een inwoner uit ruraal Somalië die tot aan haar vertrek schapen in haar bezit had, mag redelijkerwijze worden verwacht dat zij op meer uitgebreide en doorleefde wijze kan vertellen over de verzorging van deze schapen.

Bovendien is het merkwaardig dat u eerst stelt dat u toen u geen vee meer had, theeverkoper bent geworden maar dat u later stelt dat u dus een deel van uw reis naar Europa met de verkoop van uw veestapel hebt gefinancierd (zie CGVS, p. 9 en 11).

Bovendien is het vreemd dat, hoewel u wel kunt stellen hoeveel zakat u voor uw landbouwgrond aan Al Shabaab moest betalen, u de vraag of jullie ooit moeite hadden om deze som te betalen eerst ontwijkt door te stellen dat zelfs als je het niet hebt, je moet betalen (zie CGVS, p. 12). Nogmaals gevraagd of het dan moeilijk was voor jullie om de zakat te betalen of jullie meestal wel konden betalen, antwoordt u opnieuw vaagweg dat als je niet betaalt, je wordt opgesloten (ibid.). Wanneer u dan nogmaals gevraagd wordt of jullie altijd kunnen betalen, stelt u dat jullie enkel betaalden als jullie oogst hadden en dat jullie tijdens de maand van de aalmoezen ook voor het vee betaalden (ibid.). Het is vreemd en ongeloofwaardig dat u geen eenduidig antwoord kunt geven op de vraag of u ooit problemen had om de zakat te betalen aan Al Shabaab. Bovendien is het vreemd dat u hierbij opnieuw verwijst naar uw veestapel, terwijl u dus eerder nog had gesteld dat u die niet meer had van zodra u theeverkoopster werd (zie supra). De vage en tegenstrijdige verklaringen in verband met uw veestapel en landbouwgrond doen verder twijfelen aan uw verklaringen dat u tot aan uw vertrek naar Europa een lid was van een landbouwersfamilie die leefde in ruraal Zuid-en Centraal Somalië.

Daarenboven wordt opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt in verband met uw familiaal netwerk. Zo is het bijzonder vreemd dat u, hoewel u al sinds maart 2020 in België verblijft, stelt dat u pas een maand of enkele maanden voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 25.08.2021 contact opnam met uw moeder omdat u het te druk had met uw kinderen (zie CGVS, p. 9). Aangezien u stelt dat uw moeder een alleenstaande vrouw is die werkte als landbouwster op de gronden van uw overleden vader voor u ze verkocht om uw reis naar Europa te financieren, kan redelijkerwijze worden verondersteld dat u zich eerder al zou hebben vergewist van haar situatie en toestand (zie CGVS, p. 10 en 11). Het feit dat u dit niet hebt gedaan, ook al had u haar telefoonnummer, doet twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in verband met de verblijfsomstandigheden van uw moeder. Daarenboven is het vreemd dat u uw moeder niet eerder zou hebben gecontacteerd om u van het lot van uw drie achtergebleven kinderen te vergewissen waarvan u tot op heden stelt niet te weten waar ze zijn (zie CGVS, p. 7).

Ook wordt opgemerkt dat het vreemd is dat u niet zou weten waar uw echtgenoot zich bevindt en dat u op heden geen contact meer heeft met hem (zie CGVS, p. 7). Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw recente herkomst uit Kurto, kan er geen geloof worden gehecht aan uw problemen die uw echtgenoot er had met Al Shabaab (zie infra). Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen in verband met zijn verdwijning. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat het vreemd is dat u niet eerder contact opnam met uw moeder of de vriend van uw man in Mogadishu om u van het lot van uw man te vergewissen.

Dit alles doet vermoeden dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wenst te bieden op waar en in welke omstandigheden het netwerk dat er in uw hoofde bestaat, zich bevindt.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u vanuit de woning van een vriend van uw echtgenoot in Mogadishu het land hebt verlaten (zie CGVS, p. 10). In combinatie met uw ongeloofwaardige recente herkomst en uw ongeloofwaardige verklaringen in verband met uw profiel en netwerk, doet dit vermoeden dat uw band met de hoofdstad groter is dan u wil laten uitschijnen.

Uit al het bovenstaande dient te worden geconcludeerd dat u geen zicht biedt op waar u de laatste jaren voor uw komst naar België hebt verbleven en wat uw verblijfs- en levensomstandigheden op die plaats(en) waren. Evenmin biedt u de Belgische asielinstanties zicht op het (familiale) netwerk dat er in uw hoofde bestaat en waar en in welke omstandigheden dat netwerk zich momenteel bevindt.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 25.08.2021 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, p. 3-4).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werden S. A. M. en As. A. M. er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 25 augustus 2021, pagina 17-19, vermeldde u het risico, wat hen betreft, op vrouwelijke genitale verminking (verder VGV).

Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is, afzonderlijke beslissingen voor u en voor uw dochters te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen.

In verband met uw minderjarige dochters S. en As., waarvan u verklaart dat ze geboren zijn op 01.01.2016 en 01.01.2017 in Somalië, hebt u, wat hen betreft, een vrees voor VGV in geval van terugkeer naar

Somalië aangehaald. Hoewel geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde recente herkomst uit Kurto heb ik, rekening houdend met het algemeen hoge VGV-prevalentiepercentage in heel Somalië (98%), het over het algemeen ontbreken van bescherming, het feit dat u zelf VGV ondergaan hebt, en het beginsel van het hoger belang van het kind zoals bepaald in artikel 51/7, §4 van de Vreemdelingenwet, besloten haar/hen de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat hen/haar betreft, een risico op VGV bestaat.

Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België VGV streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen: Artikel 409 van het Strafwetboek:

“§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.”

§2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winstoogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar.”

§ 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar.

§ 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar.”

§ 5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaamsopgeestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting.” Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering:

“Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige.”

Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: “Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is.”

De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des koningen elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

Wat uw eigen genitale verminking en die van uw oudste dochter Su. betreft, wordt opgemerkt dat deze elementen niet in vraag worden gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de genitale verminking die u hebt ondergaan. Wat de afwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochters betreft, werden de medische documenten waaruit blijkt dat S. en As. geen VGV hebben ondergaan in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan S. en As. A. M. Dit document versterkt namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochters moeten worden beschermd.

Ten slotte heeft het louter feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch het recht op erkenning van de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig het beginsel van de gezinseenheid.

Het principe van de gezinseenheid kan leiden tot een uitbreiding van de internationale bescherming voor personen aan wie er niet wordt gevraagd te bewijzen dat ze persoonlijke redenen hebben om vervolging te vrezen wegens een van de gronden van het Verdrag van Genève of dat ze persoonlijk een risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980, en moet worden begrepen als een afgeleide vorm van bescherming, een gevolg van de kwetsbare situatie waarin het gedwongen vertrek van hun echtgenoot of van hun natuurlijke beschermer hen plaatst. Deze uitbreiding kan alleen gunstig zijn voor personen ten laste en voor zover geen enkele specifieke omstandigheid in verband met de status van deze personen of met hun betrokkenheid bij de handelingen bedoeld in artikel 1, afdeling F van het Verdrag van Genève of in artikel 55/4 van de Wet van 15 december 1980 dit in het gedrang brengt. Naast de echtgenoot of de partner van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, kunnen zijn kinderen ten laste alsook andere naaste familieleden van wie bewezen is dat ze te zinnen laste zijn, deze uitbreiding genieten. Met persoon ten laste bedoelen we een persoon die wettelijk onder het gezag staat van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, of die wegens zijn leeftijd, invaliditeit of de afwezigheid van eigen bestaansmiddelen afhangt van zijn materiële of financiële bijstand. Aangezien u niet ten laste van uw dochters S. en As. bent, kunt u geen aanspraak maken op de toepassing van het beginsel van de gezinseenheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor asiel en migratie op het feit dat Mevrouw A. M. K., de ouder is van een minderjarig kind aan wie de vluchtelingenstatus werd erkend.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert een schending aan van de materiële motiveringsplicht en stelt dat de bestreden beslissing op een kennelijk onredelijke wijze is genomen.

Verzoekster heeft coherente verklaringen afgelegd die duidelijk haar afkomst uit Somalië aantonen. Bovendien heeft verzoekster een zeer goede geografische kennis van haar regio alsook een zeer grondige kennis van de lokale clans.

Er moet bij de beoordeling rekening worden gehouden met het gegeven dat verzoekster een ongeschoolde vrouw is, analfabeet, die uit een rurale achtergrond komt.

Verzoekster was ook wel degelijk op de hoogte van de droogteperiodes in haar regio, zij wist dat veel mensen ziek werden in 2018. Ze benoemt de ziekte niet bij naam, maar zij is wel degelijk op de hoogte van het feit dat veel mensen ziek werden in 2018. De bestreden beslissing stelt dat verzoekster de ziekte niet beschreef. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt evenwel dat verzoekster hierover niet werd bevraagd. Men kan daarbij, gezien haar profiel, van verzoekster niet verwachten dat ze uitgebreid kan uitweiden over de symptomen en behandeling van een ziekte.

Over de Al-Shabaab machtsovername wist verzoekster te zeggen dat dit 9 jaar geleden gebeurde. Verzoekster wist ook te vertellen dat er veel slachtoffers vielen, dat mensen werden bedreigd en er veel angst heerste. Deze antwoorden zijn voldoende gezien het profiel van verzoekster. Bovendien zorgde verzoekster voor 10 kinderen en had ze geen tijd voor andere zaken.

Verder verklaarde verzoekster dat ze na haar landbouwactiviteiten thee begon te verkopen. De schapen had zij op dat moment nog steeds. Haar neef langs moederszijde zorgde voor de schapen. Verzoekster verkocht het vee om haar reis te financieren. Er werden geen tegenstrijdige verklaringen hieromtrent afgelegd.

Verzoekster stelt verder dat ze pas recent contact opnam met haar moeder. Dat de bestreden beslissing dit niet geloofwaardig acht geeft blijk van een subjectieve interpretatie.

Van een overheidsinstantie wordt objectiviteit verondersteld, niet giswerk. De bestreden beslissing gaat er zomaar vanuit dat verzoekster een goede relatie met haar moeder heeft.

Hetzelfde kan worden gesteld wat de relatie betreft met haar echtgenoot. Het is niet duidelijk waarom het vreemd zou zijn dat verzoekster geen contact zou hebben met haar echtgenoot en ze niet weet waar hij zich bevindt. Uit de verklaringen van verzoekster blijkt een onverschilligheid tegenover haar echtgenoot.

Gelet op het bovenstaande dient verzoekster de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend. Desgevallend dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad is van oordeel dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. De commissaris-generaal oordeelde terecht dat verzoeksters kennis over de droogteperiodes ontoereikend is (i), haar kennis over de cholera-uitbraak niet doorleefd is (ii), haar verklaringen over de machtsovername van Al-Shabaab weinig doorleefd en niet-gedetailleerd zijn (iii), haar verklaringen omtrent haar vee niet geloofwaardig zijn (iv), ze geen overtuigende verklaringen aflegt met betrekking tot zakat (v) en verzoekster geen geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent haar familiaal netwerk (vi).

Verzoekster tracht de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent haar beperkte kennis van haar regio en leefwereld te minimaliseren door te verwijzen naar haar profiel en levensomstandigheden. De Raad stelt eerst vast dat verzoeksters toelichting op dit punt er zich toe beperkt te verwijzen naar het feit dat zij een ongeletterde vrouw is in de Somalische context, waardoor haar leefwereld zich zou beperken tot het huishouden. Zelfs van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijze wordt echter verwacht dat die doorleefde ervaringen kan weergeven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over diens regio van herkomst. Dat verzoekster een vrouw is, biedt geen afdoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar regio. Verzoekster woonde immers naar eigen zeggen heel haar leven in de regio en beschikte over een uitgebreid familiaal netwerk en begaf zich geregeld buitenshuis (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5, 7, 9-11). Aldus toont verzoekster niet aan dat zij dermate afgezonderd leefde dat er van haar geen voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar leefomgeving kan worden verwacht. De Raad is van oordeel dat verzoeksters verwijzing naar haar profiel en levensomstandigheden, die overigens slechts steunt op de door haar afgelegde verklaringen, geen afdoende verschoningsgrond biedt voor haar lacunaire kennis over haar regio van herkomst. Zij legt overigens geen enkel document voor dat betrekking heeft op haar nationaliteit, identiteit, plaatsen van eerder verblijf, haar reisweg of haar netwerk dat in Somalië of elders aanwezig zou zijn.

De bestreden beslissing kan dan ook worden gevolgd dat verzoeksters oppervlakkige en lacunaire verklaringen met betrekking tot de droogteperiodes geen blijk geven van verzoeksters levenslange verblijf in Kurto. Het is niet onredelijk om van verzoekster doorleefde en gedetailleerde verklaringen op dit punt te verwachten gezien haar langdurig verblijf. Verzoekster was evenwel enkel op de hoogte van een droogte die plaatsvond in de jaren 90 en verwijst naar de droogtes daarna als zijnde 'kleine droogtes' (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 15). Uit de landeninformatie die is neergelegd ter staving van de bestreden beslissing blijkt nochtans dat er bijzonder ernstige droogteperiodes plaatsvonden in de voorbije tien jaar met verstrekende gevolgen voor de regio. Verzoeksters oppervlakkige beschrijvingen van de droogteperiodes rijmen allermist met verzoeksters aangewende profiel van landbouwersvrouw die gedurende heel haar leven in de regio woonde. Verzoekster kan dan ook niet gevolgd worden waar ze stelt dat ze wel degelijk op de hoogte was van de verscheidene droogteperiodes. In dit verband kan verzoekster evenmin worden gevolgd waar die stelt dat ze behoorlijke verklaringen aflegde wat de cholera-uitbraak in haar regio betrof. De bestreden beslissing oordeelde terecht dat verzoekster geen doorleefde verklaringen aflegde over deze epidemie, desondanks de landeninformatie die de ernst van de uitbraak benadrukt. Verzoekster kan worden gevolgd in zoverre er van haar geen diagnostische kennis kan worden verwacht.

Desalniettemin oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing terecht stelt dat verzoeksters verklaringen dermate beperkt waren dat er geen geloof aan diens verblijf in de regio kan worden gehecht.

Voorts merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeksters verklaringen over de machtsovername van Al-Shabaab niet getuigen van een persoonlijke ervaring. In dit verband stelt de bestreden beslissing terecht dat verzoeksters onwetendheid omtrent verscheidene recente veiligheidsincidenten waarbij Al-Shabaab betrokken was verder afbreuk deed aan haar geloofwaardigheid. Verzoekster kan niet worden gevolgd waar ze stelt dat de antwoorden die ze gaf wel degelijk toereikend waren gezien haar profiel en het feit dat ze voor tien kinderen zorgde. Zelfs indien verzoekster ongeschoold is en zich veelal bezighield met het huishouden, kan er van haar een bepaalde kennis worden verwacht omtrent zulke ingrijpende lokale gebeurtenissen waar Al-Shabaab bij betrokken was.

De bestreden beslissing merkte verder pertinent op dat verzoekster geen geloofwaardige verklaringen kon afleggen met betrekking tot haar profiel als zijnde lid van een landbouwersfamilie. Verzoekster stelt dat ze in dit verband geen tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot haar veestapel. Nochtans blijkt uit haar eigen verklaringen dat dit wel het geval is (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9, 11). Verzoekster stelde enerzijds geen vee meer te bezitten en stelde anderzijds haar vee te hebben verkocht teneinde haar reis te financieren, hetgeen tevens werd vastgesteld in de bestreden beslissing. Deze tegenstrijdigheid, gepaard met verzoeksters ondoorleefde verklaringen omtrent het leven als een veehouder en landbouwer, doet afbreuk aan diens geloofwaardigheid.

Tenslotte stelt de bestreden beslissing wel degelijk op goede gronden dat het niet geloofwaardig is dat verzoekster pas zo laattijdig contact opnam met haar eigen moeder. Temeer daar verzoekster stevast over haar moeders telefoonnummer beschikte en drie van verzoeksters dochters en haar man nog steeds niet terecht zijn. Verzoekster stelt in dit verband dat de commissaris-generaal er een "*subjectieve interpretatie van de feiten*" op nahoudt. Zij toont met deze algemene en vage kritiek in het verzoekschrift evenwel niet aan dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden op dit punt, noch dat er sprake is van enige vooringenomenheid in zijn hoofde. Verzoeksters toespeling dat ze mogelijk geen goede verstandhouding met haar moeder zou hebben bevat geen enkele *in concreto* weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoeksters eenzelfde argumentering wat haar echtgenoot betreft is, gelet op het bovenstaande, evenmin dienstig. Verzoekster kan daarenboven niet worden gevolgd waar ze stelt dat uit haar verklaringen een 'onverschilligheid' jegens haar echtgenoot zou blijken. De loutere verwijzing naar deze beweerde onverschilligheid zonder deze *in concreto* toe te lichten, doet geen afbreuk aan de appreciatie zoals die werd uiteengezet in de bestreden beslissing.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP